

громадська організація
**ЗАПОРІЗЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ЦЕНТР КУЛЬТУРНОГО РОЗВИТКУ
«ПАРНАС»**

I Всеукраїнська науково-практична конференція
**ЮРИДИЧНА НАУКА ТА ПРАКТИКА В УКРАЇНІ:
ВИКЛИКИ ХХІ СТОЛІТТЯ**

**Запоріжжя
01 червня 2019**

Юридична наука та практика: виклики XXI століття: збірник тез доповідей I Всеукраїнської науково-практичної конференції, 01 червня 2019 р., м. Запоріжжя: громадська організація «Запорізький обласний центр культурного розвитку «Парнас», 2019. 55 с.

Громадська організація «Запорізький обласний центр культурного розвитку «Парнас» не несе відповідальності за авторський стиль праць, опублікованих у збірнику.

ЗМІСТ

ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА; ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНИХ І ПРАВОВИХ УЧЕНЬ

Кучеренко Д. С.

ПОНЯТІЙНО-ПРАВОВЕ МИСЛЕННЯ У ДАВНІЙ ГРЕЦІЇ: ТЕОРІЯ ПІЗНАННЯ ПЛАТОНА.....5

Ткачук Л. В.

ПРАВОВАХ ГАРАНТІЇ ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ: ДОКТРИНАЛЬНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ.....9

ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО, ГОСПОДАРСЬКО-ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО

Гамбург І. А.

ПРАВОВА ПРИРОДА ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ.....16

Гамбург Л. С.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВА ФОРМА ЗДІЙСНЕННЯ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДАМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я.....18

ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО; АГРАРНЕ ПРАВО; ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО; ПРИРОДОРЕСУРСНЕ ПРАВО

Швидченко І. Г.

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЧНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ.....23

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

Аніщенко М. А.

ПРАЦІВНИКИ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ЯК СУБ'ЄКТИ КОРУПЦІЇ.....29

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС

Собко Г. М.

СВЯЩЕННІ ТЕКСТИ ЯК ВИТОКИ ПОНЯТТЯ «НАСИЛЬСТВО» ТА «ПСИХІЧНЕ НАСИЛЬСТВО».....33

КРИМІНОЛОГІЯ; КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО

Осадчук К. М.

УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ ШТРАФУ: ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ
КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ ТА КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНОЇ
СТОРОНИ ПИТАННЯ.....39

КРИМІНАЛІСТИКА; СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА; ОПЕРАТИВНО- РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ

Довбуш Н. Н., Кириченко А. А.

НОВАЯ ДОКТРИНА КЛАССИФИКАЦИИ АНТИДЕЛИКТНЫХ И ИНЫХ
ЭКСПЕРТНЫХ ИССЛЕДОВАНИЙ.....44

МІЖНАРОДНЕ ПРАВО; ПРАВО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Andreienko O. L.

THE PROBLEM OF UNILATERAL FORCE EXERCISE IN INTERNATIONAL
LAW.....50

військових частин Збройних Сил України треба розглядати не як неприбуткову, а як некомерційну. Внести відповідні зміни у Господарський кодекс України для одностайного розуміння її правової природи.

Література:

1. Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр> (дата звернення 25.05.2019).

2. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 18–22. Ст. 144. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/436-15> (дата звернення 25.05.2019).

3. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. № 435-IV. *Офіційний вісник України*. 2003. № 11. Ст. 461. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/435-15> (дата звернення 25.05.2019).

4. Про господарську діяльність у Збройних Силах України: Закон України від 21 вересня 1999 р. № 1076-XIV. *Відомості Верховної Ради України*. 1999. № 48. Ст. 408. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/1076-14> (дата звернення 25.05.2019).

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВА ФОРМА ЗДІЙСНЕННЯ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДАМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Гамбург Л. С.

к.ю.н., доцент, доцент кафедри управління і економіки фармації,
медичного та фармацевтичного права Запорізького державного медичного
університету м. Запоріжжя

Забезпечення пріоритетності охорони здоров'я в діяльності держави, досягнення проголошеної у преамбулі Основ законодавства України про охорону здоров'я мети забезпечення гармонійного розвитку фізичних і духовних сил, високої працездатності та довголітнього активного життя громадян, усунення

факторів, що шкідливо впливають на їх здоров'я, попередження і зниження захворюваності, інвалідності та смертності, поліпшення спадковості [1] у значній мірі залежить від організації роботи закладів охорони здоров'я (ЗОЗ). У свою чергу, робота ЗОЗ з медичного обслуговування включає, серед іншого, господарську діяльність з виробництва продукції (наприклад, молочна кухня), реалізації продукції (наприклад, аптека), надання послуг (наприклад, лікарня), виконання робіт (наприклад, лабораторія), особливості якої визначаються організаційно-правовою формою суб'єкта господарювання. Тобто ЗОЗ має бути створена у такій організаційно-правовій формі, щоб основна мета його діяльності відповідала вищезазначеній меті охорони здоров'я у нашій державі. Проте у нормах чинного законодавства й у практиці така концепція відсутня.

Відповідно до ч. 2 ст. 3 Господарського кодексу України (ГКУ) господарська діяльність, що здійснюється для досягнення економічних і соціальних результатів та з метою одержання прибутку, є підприємництвом (підприємницькою діяльністю, господарською комерційною діяльністю (Глава 4 ГКУ)), а суб'єкти підприємництва – підприємцями. Господарська діяльність може здійснюватись і без мети одержання прибутку (непідприємницька діяльність, некомерційна господарська діяльність (Глава 5 ГКУ)) [2].

В Україні поняття «бізнес» і «підприємництво» сприймаються синонімічно. Сутністю підприємництва є знаходження й апробація чогось нового, того, чого не було раніше в структурі виробництва, в соціумі чи суспільстві (Р. Кантільон) [3]. Але існує інше визначення сутності підприємництва (бізнесу). За твердженням К. Маркса, капітал боїться відсутності прибутку, як природа боїться пустоти. Але якщо є прибуток, капітал стає сміливим. Забезпечте 10%, і капітал згоден на будь-яке застосування, при 20% він стає жвавим, при 50% готовий зламати собі голову, при 100% він зневажає всі людські закони, при 300% немає такого злочину, на який би він не зважився, хоч і під страхом шибениці [4]. У будь-якому разі суб'єкти підприємництва за основну мету мають отримання прибутку, прагнуть

до його збільшення будь-якими (не завжди законними та чесними) засобами.

Проте ст. 16 Основ законодавства України про охорону здоров'я, закріплюючи, що залежно від форми власності ЗОЗ утворюються та функціонують як державні, комунальні, приватні чи засновані на змішаній формі власності, визначає: «За організаційно-правовою формою заклади охорони здоров'я державної власності можуть утворюватися та функціонувати як казенні підприємства або державні установи. За організаційно-правовою формою заклади охорони здоров'я комунальної власності можуть утворюватися та функціонувати як комунальні некомерційні підприємства або комунальні установи. Заклади охорони здоров'я приватної власності не обмежені у виборі організаційно-правової форми» [1].

Реалізуючи положення Концепції реформи фінансування системи охорони здоров'я України, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30.11.2016 р. № 1013 [5] та Закону України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» від 19.10.2017 р. [2], здійснюється реорганізація бюджетних (державних і комунальних) установ у комунальні некомерційні підприємства, тобто суб'єктів непідприємницької діяльності.

Залишаються казенні підприємства, які за своєю характеристикою є державними підприємствами, що не підлягають приватизації (у 2017 р. до ст. 76 ГКУ внесені зміни про те, що казенні підприємства створюються у галузях народного господарства, в яких здійснюється медичне обслуговування населення), проте можуть бути комерційними та некомерційними. Тому пропонується у ст. 16 Основ законодавства України про охорону здоров'я внести зміни, визначивши, що за організаційно-правовою формою ЗОЗ державної власності можуть утворюватися та функціонувати як казенні некомерційні підприємства.

Попри усталеній в Україні практиці створення приватних ЗОЗ в організаційно-правових формах суб'єктів підприємництва (приватні

підприємства, господарські товариства, господарські об'єднання) та нормативного положення ст. 16 Основ законодавства України про охорону здоров'я, що ЗОЗ приватної власності не обмежені у виборі організаційно-правової форми, треба розуміти: діяльність ЗОЗ має бути спрямована саме на охорону здоров'я людини (а не на одержання прибутку), бо саме це відповідає міжнародним і національним принципам організації системи охорони здоров'я (див., наприклад, Дванадцять принципів організації охорони здоров'я для будь-якої національної системи охорони здоров'я, прийняті 17-ю Всесвітньою медичною асамблеєю, Нью-Йорк, США, жовтень 1963 р.) [7]. Тож необхідно змінити формулювання ст. 16 Основ законодавства України про охорону здоров'я щодо організаційно-правової форми приватних ЗОЗ, визначивши, що ЗОЗ приватної власності здійснюють свою діяльність в некомерційних організаційно-правових формах господарювання.

Література:

1. Основи законодавства України про охорону здоров'я: Закон України від 19.11.1992 р. № 2801-ХІІ. *Відомості Верховної Ради України*. 1993. № 4. Ст. 19. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/2801-12> (дата звернення 27.05.2019).
2. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-ІV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 18–22. Ст. 144. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/436-15> (дата звернення 27.05.2019).
3. Підприємництво. *Вікіпедія*. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/>
4. Маркс К. Капітал. Т. 1. Гл. 4. URL: <http://www.esperanto.mv.ru/Marksismo/Kapital1/kapital1-04.html#c4.3>
5. Про схвалення Концепції реформи фінансування системи охорони здоров'я: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 30.11.2016 р. № 1013-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1013-2016-p> (дата звернення 28.05.2019).

6. Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення: Закон України від 19.10.2017 р. № 2168-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2018. № 5. Ст. 31. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/2168-19> (дата звернення 28.05.2019).

7. Дванадцять принципів організації охорони здоров'я для будь-якої національної системи охорони здоров'я, прийняті 17-ю Всесвітньою медичною асамблеєю, Нью-Йорк, США, жовтень 1963 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/990_004 (дата звернення 28.05.2019).